

SKLEP SODIŠČA PRVE STOPNJE (tretji senat)
z dne 17. oktobra 2005*

V zadevi T-28/02,

First Data Corp., s sedežem v Wilmingtonu, Delaware (Združene države),

FDR Ltd, s sedežem v Doverju, Delaware (Združene države),

First Data Merchant Services Corp., s sedežem v Sunrisu, Florida (Združene države),

ki sta jih najprej zastopala P. Bos in M. Nissen, nato P. Bos, odvetnika,

tožeče stranke,

* Jezik postopka: angleščina.

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki so jo najprej zastopali R. Wainwright, W. Wils in V. Superti, nato R. Wainwright in T. Christoforou, zastopniki, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti člena 1, peta alineja, Odločbe Komisije 2001/782/ES z dne 9. avgusta 2001 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/29.373 – Visa International) (UL L 293, str. 24.)

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (tretji senat),

v sestavi M. Jaeger, predsednik, V. Tiili, sodnica, in O. Czúcz, sodnik,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

Sklep

Dejansko stanje

- 1 First Data Corp. je s posredovanjem svoje hčerinske družbe First Data Resources Inc matična družba FDR Ltd. S posredovanjem svoje hčerinske družbe First Financial Management Corp. je tudi matična družba First Data Merchant Services Corp. Te družbe skupaj sestavljajo skupino First Data (v nadaljevanju: First Data).

- 2 FDR izvaja svojo dejavnost na področju plačilnih kartic v Evropi pod imenom First Data Europe. V Združenih državah je njena matična družba First Data Resources ena od glavnih ponudnikov storitev za izdajatelje teh kartic. Poleg tega je First Data Merchant Services na ameriškem trgu eden od najpomembnejših akterjev obdelave postopkov, imenovanih „nakupi“.

- 3 Visa International Service Association (v nadaljevanju: Visa) je zasebno pridobitno podjetje v lasti približno 20.000 finančnih institucij z vsega sveta, ki so njene članice. Opravlja dejavnost sistema kartic z istim imenom (v nadaljevanju: sistem kartic Visa).

- 4 Družba Visa (pod svojim prejšnjim imenom Ibanco Ltd) je 31. januarja 1977 Komisiji priglasila različna pravila in predpise, ki upravljajo družbo Visa in njene članice, da bi pridobila negativni izvid ali izvzetje po členu 81(3) ES.

- 5 Po tem, ko je Komisija 29. aprila 1985 na navedeno podjetje naslovila pismo o ustavitvi postopka in je prejela pritožbo proti večstranskim medfranšiznim provizijam sistema kartic Visa, je znova odprla preiskavo in umaknila pismo o ustavitvi postopka z dne 4. decembra 1992.

- 6 Komisija je 14. oktobra 2000 na podlagi člena 19(3) Uredbe Sveta št. 17 z dne 6. februarja 1962 ter Prve uredbe o izvajanju členov [81] in [82] Pogodbe (UL 1962, 13, str. 204) objavila obvestilo, s katerim je zainteresirane tretje stranke pozvala, naj predložijo svoja stališča glede njene namere o sprejetju ugodnega stališča predvsem glede pravila nediskriminacije, spremenjenih pravil, ki veljajo za čezmejne storitve, in pravila „ni nakupa brez izdaje“ (no-acquiring-without-issuing rule) (UL C 293, str. 18). Tožeče stranke po tem obvestilu niso predložile stališč.

- 7 Predstavniki skupine First Data so se 22. maja 2001 sešli s predstavniki družbe Visa, da bi predstavili svoj načrt v zvezi z razvojem prevzemne dejavnosti v Evropi in s pridobitvijo statusa člana družbe Visa. Ob tej priložnosti je družba Visa skupino First Data seznanila, da morata biti za pridobitev članstva izpolnjena dva pogoja. Prosilec mora biti na eni strani finančna institucija, na drugi pa mora biti izdajatelj, preden začne prevzemati.

- 8 Skupina First Data je 11. julija 2001 pisala družbi Visa, da želi prejeti dokumentacijo za prošnjo za pristop k družbi Visa.

- 9 Družba Visa je 20. julija 2001 odgovorila skupini First Data, pri čemer je spomnila na pogoja za pridobitev statusa člana, ki ju je predstavila na srečanju 22. maja 2001.

- 10 Komisija je 9. avgusta 2001 sprejela Odločbo 2001/782/ES v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/29.373 – Visa International) (UL L 293, str. 24, v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

- 11 Izrek izpodbijane odločbe določa:

„Člen 1

Na podlagi dejstev, s katerimi razpolaga, Komisija meni, da nima nikakršnega razloga za intervencijo na podlagi člena 81(1) Pogodbe ES ali člena 53 Sporazuma EGP glede naslednjih določb iz pravil in predpisov, ki upravljajo sistem plačilnih kartic Visa International:

[...]

- pravilo, ki nakup pogojuje z izdajo ([n]o-acquiring-without-issuing rule), določeno v členu 2.04-2.07 statuta [...]“ (v nadaljevanju: sporno pravilo).

Postopek

- 12 Tožeče stranke so 4. februarja 2002 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložile tožbo.

- 13 Tožena stranka je z ločeno vlogo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 4. aprila 2002 podala ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114 Poslovnika Sodišča prve stopnje.

- 14 Družba Visa je z vlogo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 17. junija 2002 predlagala, naj se ji dovoli intervencija v podporo predlogom Komisije.

- 15 Tožeče stranke so z dopisom z dne 4. julija 2002 v skladu s členom 116(2) Poslovnika predlagale, naj se podatki iz odstavka 6, povedi od četrte do sedme, odstavka 7, tretja poved, in odstavka 13, tretja in četrta poved, njihovih stališč o ugovoru nedopustnosti, ki naj bi vsebovali poslovne tajnosti, obravnavajo zaupno.

- 16 S sklepom Sodišča prve stopnje z dne 7. januarja 2003 je bilo pridržano odločanje o ugovoru nedopustnosti, pridržana pa je bila tudi odločitev o stroških.
- 17 S sklepom z dne 20. januarja 2003 je bilo družbi Visa dovoljeno intervenirati v podporo predlogom Komisije. Prejela je različice vlog, ki niso zaupne.
- 18 Z vlogo, vloženo 12. februarja 2003, je družba Visa predložila ugovore glede predloga o zaupnem obravnavanju. Z vlogo, registrirano 10. aprila 2003, so tožeče stranke vložile svoja stališča glede navedenih ugovorov.
- 19 S sklepom Sodišča prve stopnje z dne 14. avgusta 2003 je bilo odobreno zaupno obravnavanje podatkov iz odstavka 6, povedi od četrte do sedme, odstavka 7, tretja poved, in odstavka 13, tretja in četrta poved, stališč tožečih strank o ugovoru nedopustnosti. Stroški so bili pridržani.
- 20 Ker se je sestava senatov Sodišča prve stopnje spremenila, je sodnik poročevalec postal član tretjega senata, ki mu je bila dodeljena ta zadeva.
- 21 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje (tretji senat) odločilo, da začne ustni postopek in v okviru ukrepov procesnega vodstva, določenih v členu 64 Poslovnika, pozvalo stranke, naj predložijo določene dokumente, in jim pisno postavilo več vprašanj.

22 Tožeče stranke predlagajo, naj Sodišče prve stopnje:

- izpodbijano odločbo, kar zadeva sporno pravilo, razglasi za nično;

- Komisiji in družbi Visa odredi predložitev podatkov in/ali dokumentov v zvezi z določitvijo razumnega števila kartic iz uvodne izjave 18 in opombe 21 na dnu strani izpodbijane odločbe;

- Komisiji ali družbi Visa odredi predložitev izvoda „Cross-border Acquiring Planning and Implementation Guide“ (vodnik o načrtovanju in izvajanju čezmejnih prevzemov), navedenega v odgovoru na tožbo;

- Komisiji naloži plačilo stroškov;

- družbi Visa naloži plačilo stroškov, povezanih z intervencijo.

23 Komisija ob podpori družbe Visa Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- to tožbo zavrže kot nedopustno in/ali zavrne kot neutemeljeno;

— tožecim strankam naloži plačilo stroškov.

- 24 Družba Visa je z dopisom z dne 28. januarja 2005 Sodišče prve stopnje obvestila o svoji odločitvi, da odpravi sporno pravilo s takojšnjim učinkom v evropskem območju sistema kartic Visa. Poleg tega je družba Visa odstopila od svoje intervencije.
- 25 Sodišče prve stopnje je z dopisom z dne 3. februarja 2005 stranke pozvalo, naj predložijo svoja stališča v zvezi z odstopom družbe Visa in glede vprašanja, ali je tožba postala brezpredmetna. Stranke so bile tudi obveščene o odločitvi predsednika tretjega senata, da obravnavo, predvideno za 24. februar 2005, prestavi na poznejši datum.
- 26 Po svojem odstopu je bila družba Visa s sklepom z dne 6. aprila 2005 kot intervenientka izbrisana iz registra Sodišča prve stopnje.

Pravno stanje

- 27 Na podlagi člena 113 Poslovnika lahko Sodišče prve stopnje, ko odloča v okoliščinah, določenih v členu 114(3) in (4) istega poslovnika, kadar koli po uradni dolžnosti preizkusi, ali so izpolnjene procesne predpostavke javnega reda, ali po opredelitvi strank ugotovi, da je tožba postala brezpredmetna in se postopek ustavi. Člen 114(3) Poslovnika določa, da je nadaljevanje postopka ustno, razen če Sodišče prve stopnje ne odloči drugače.

- 28 Ker so bile stranke v nadaljevanju postopka zaslišane o učinku odprave spornega pravila, Sodišče prve stopnje meni, da ima dovolj informacij, in odloči, da se mora ustni postopek, ki je bil odprt, končati.

Trditve strank

- 29 Komisija meni, da je tožba postala brezpredmetna in da tožeče stranke nimajo več pravnega interesa.
- 30 Tožeče stranke trdijo, da niti dejstvo, da je družba Visa odpravila sporno pravilo, niti njen odstop v vlogi intervenientke nista zadostna razloga za ustavitev postopka. Sklicujejo se na tri trditve.
- 31 Prvič, navajajo, da ni nobenega zagotovila, da družba Visa ne bo znova uvedla spornega pravila ali sprejela podobnega pravila, ki bi imelo enak učinek. Po mnenju tožečih strank bo ohranitev izpodbijane odločbe v veljavi olajšala tak korak. Menijo, da bo družba Visa brez načelne odločbe Sodišča prve stopnje lahko poskusila preprečiti vstop skupine First Data kot prevzemnika v evropsko območje sistema kartic Visa.
- 32 Drugič, tožeče stranke trdijo, da imajo interes za nadaljevanje te tožbe, saj bi lahko Sodišče prve stopnje odločilo v njihovo korist, predvsem ker je Komisija zmotno sprejela sporno pravilo, ne da bi opravila preiskavo o predmetu in njegovih učinkih, vključno s sprejemnim pogojem, ki zahteva bančno dovoljenje. Tožeče stranke natančno navajajo, da tožba ni postala brezpredmetna, saj je ta zadnja zahteva ostala

v veljavi po tem, ko je družba Visa odpravila sporno pravilo. Tožeče stranke menijo, da zahteva po bančnem dovoljenju za to, da bi postal preprost prevzemnik, ni utemeljena.

- 33 Tretjič, tožeče stranke menijo, da bo lahko odločba Sodišča prve stopnje, predvsem odločba o tem, da je tretji tožbeni razlog njihove tožbe, ki se nanaša na nepravilno uporabo prava in/ali dejansko zmoto pri ugotovitvi Komisije, da ni bilo občutne omejitve konkurence, utemeljen, služila kot temelj za njihovo morebitno odškodninsko tožbo proti družbi Visa. Po mnenju tožečih strank bo namreč odločba Sodišča prve stopnje, s katero bi bilo ugotovljeno, da je Komisija neutemeljeno sprejela sporno pravilo in da zato tudi zahteva po bančnem dovoljenju ni bila utemeljena, neizogibno pripeljala do ugotovitve, da sta bila ta pogoja nedopustna ob sprejetju in po sprejetju izpodbijane odločbe.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 34 Ničnostna tožba, ki jo vloži fizična ali pravna oseba, je dopustna le, če je v interesu tožeče stranke, da se izpodbijani akt razglasi za ničnega. Tak interes pomeni, da ima lahko razglasitev ničnosti tega akta sama po sebi pravne posledice, ali z drugimi besedami, da lahko izid tožbe stranki, ki jo je vložila, koristi (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 28. septembra 2004 v zadevi MCI proti Komisiji, T-310/00, ZOdl., str. II-3253, točka 44 in navedena sodna praksa).
- 35 V zvezi s tem je treba spomniti, da se o pogojih dopustnosti tožbe, razen če gre za vprašanje izgube pravnega interesa, ki ga je treba presoditi posebej, presoja ob njeni vložitvi (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 21. marca 2002 v zadevi Shaw in Falla proti Komisiji, T-131/99, Recueil, str. II-2023, točka 29 in navedena sodna praksa).

- 36 Kakorkoli, v interesu učinkovitega sodstva naj ta ugotovitev v zvezi s trenutkom presoje o dopustnosti sodbe Sodišču prve stopnje ne bi preprečila ugotovitve, da o tožbi ni več treba odločati, če je tožeča stranka, ki je imela na začetku pravni interes, zaradi dogodka, ki se je zgodil po vložitvi te tožbe, izgubila vsakršen osebni interes za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe.
- 37 Da lahko tožeča stranka nadaljuje tožbo za razglasitev ničnosti odločbe, mora namreč ohraniti osebni interes za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 24. aprila 2001 v zadevi Torre in drugi proti Komisiji, T-159/98, RecFP, str. I-A-83 in II-395, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 38 V istem smislu je Sodišče v zvezi z dopustnostjo pritožbe ocenilo, da lahko po uradni dolžnosti navede, da stranka nima več interesa za vložitev ali nadaljevanje pritožbe zaradi dogodka, ki se je zgodil po sodbi Sodišča prve stopnje in zaradi katerega je ta sodba neškodljiva za pritožnika, ter zato pritožbo razglasi za nedopustno ali brezpredmetno. Obstoj pravnega interesa tožeče stranke namreč pomeni, da lahko izid pritožbe stranki, ki jo je vložila, prinese korist (sodba Sodišča z dne 19. oktobra 1995 v zadevi Rendo in drugi proti Komisiji, C-19/93 P, Recueil, str. I-3319, točka 13).
- 39 Zato je treba preučiti, ali bi lahko imela morebitna razglasitev ničnosti člena 1, peta alineja, izpodbijane odločbe po umiku spornega pravila pravne posledice v korist tožečih strank (v tem smislu glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 13. junija 2000 v združenih zadevah EPAC proti Komisiji, T-204/97 in T-270/97, Recueil, str. II-2267, točka 154).
- 40 V tem primeru je treba oceniti, da je pravni interes tožečih strank, če je že obstajal, izginil zaradi odprave spornega pravila. Morebitna sodba Sodišča prve stopnje, ki bi razveljavila člen 1, peta alineja, izpodbijane odločbe, namreč ne bi več mogla imeti

posledic, ki jih določa člen 233 ES. Tako tudi v primeru razveljavitve izpodbijane odločbe Komisija ne bi mogla sprejeti nove odločbe brez morebitnih napak, ki bi jih ugotovilo Sodišče prve stopnje, saj sporno pravilo ne obstaja več (v tem smislu glej sklep Sodišča prve stopnje z dne 13. junija 1997 v zadevi TEAM in Kolprojekt proti Komisiji, T-13/96, Recueil, str. II-983, točki 27 in 28).

- 41 Te ugotovitve ne izpodbijajo trditve tožečih strank.
- 42 Prvič, kar zadeva trditve tožečih strank, da naj bi družba Visa lahko sprejela pravilo, podobno spornemu pravilu, je treba spomniti, da mora gospodarski subjekt utemeljiti obstoječi in dejanski interes za razglasitev ničnosti izpodbijanega akta (sodba Sodišča prve stopnje z dne 17. septembra 1992 v zadevi NBV in NVB proti Komisiji, T-138/89, Recueil, str. II-2181, točka 33), za kar ne gre v tem primeru.
- 43 Če namreč interes, na katerega se sklicuje tožeča stranka, zadeva prihodnje pravno stanje, je treba dokazati, da kršitev tega stanja že zdaj ni sporna. V tem primeru ni tako, saj je Visino sprejetje podobnega pravila le morebitni dogodek, ki je odvisen le od njene volje. Tako gre le za hipotetični interes, ki ne zadostuje za ugotovitev, da bi na pravno stanje tožečih strank vplival neobstoj razveljavitve izpodbijane odločbe.
- 44 Drugič, tožeče stranke menijo, da bi po morebitni pozitivni odločbi Sodišča prve stopnje družba Visa tudi spremenila zahtevo, da morajo imeti vse njene članice bančno dovoljenje.

- 45 V zvezi s tem zadošča spomniti, da pravilo družbe Visa, ki zahteva bančno dovoljenje, ni predmet izpodbijane odločbe. Tudi če bi Komisija morala preučiti sporno pravilo, pri čemer bi kot tržni pogoj upoštevala obstoj zahteve po bančnem dovoljenju, to ne bi vplivalo na to, da ta zahteva ni predmet izpodbijane odločbe. Tudi če bi bil člen 1, peta alineja, izpodbijane odločbe razveljavljen in če bi morala Komisija znova preučiti združljivost spornega pravila s členom 81 ES, to ne bi avtomatično vplivalo na druga pravila, ki upravljajo sistem kartic Visa.
- 46 Poleg tega tožečim strankam nič ne preprečuje, da ne bi s pritožbo Komisiji izpodbijale pristopnih pravil sistema Visa, med njimi predvsem zahtevo, ki se nanaša na status bančne institucije, kot navaja Komisija v svojih stališčih o odstopu intervenienta.
- 47 Tretjič, glede trditve tožečih strank, da naj bi bila razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe nujna, da bi lahko na njej temeljila njihova morebitna odškodninska tožba proti družbi Visa pred nacionalnimi sodišči, je treba najprej opomniti, da gre prav tako za prihodnjo in hipotetično okoliščino.
- 48 Da bi nacionalno sodišče, ki bi odločalo o morebitni odškodninski tožbi, vloženi proti družbi Visa, upoštevalo presojo Komisije v zvezi z uporabo člena 81(1) ES, je dejansko negotovo.
- 49 Gotovo je res, da so akti institucij Skupnosti načeloma domnevno zakoniti tako dolgo, dokler niso razveljavljeni ali umaknjeni (sodbi Sodišča z dne 1. aprila 1982

v zadevi Dürbeck proti Komisiji, 11/81, Recueil, str. 1251, točka 17, in z dne 14. decembra 2000 v zadevi Masterfoods in HB, C-344/98, Recueil, str. I-11369, točka 53). Ko nacionalna sodišča odločijo o sporazumih ali ravnanjih, ki so že predmet odločbe Komisije, tako ne morejo sprejeti odločb, ki bi bile v nasprotju z odločbo Komisije (navedena sodba Masterfoods in HB, točka 52).

- 50 Kakorkoli, negativen izvid ni nujen za nacionalna sodišča, tudi če je sestavni del dejstva, ki ga nacionalna sodišča pri svojem preverjanju lahko upoštevajo. Iz člena 2 Uredbe št. 17 namreč izhaja, da negativni izvidi na podlagi elementov, s katerimi je seznanjena, za Komisijo izražajo le, da intervencija ni potrebna. Ne izražajo torej dokončne presoje ali posebej stališča, ki bi se nanašalo na izključno pristojnost Komisije. Ker se člen 81(1) ES, kot je Sodišče že večkrat presodilo, uporablja neposredno, tako da se lahko posamezniki pred nacionalnimi sodišči nanj sklicujejo in na njegovi podlagi pridobijo pravice, in ker imajo lahko nacionalna sodišča tudi druge podatke o posebnostih obravnavanega primera, morajo seveda na podlagi elementov, s katerimi so seznanjena, oblikovati svoje mnenje o uporabi člena 81(1) ES za določene sporazume (sklepni predlogi generalnega pravobranilca G. Reischla k sodbi Sodišča, predstavljeni 10. julija 1980 v zadevi Marty proti Lauder, 37/79, Recueil, str. 2481, 2502, 2507; v tem smislu glej tudi sodbo Marty proti Lauder, točka 13, in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 13. decembra 1990 v zadevi Prodifarma in drugi proti Komisiji, T-116/89, Recueil, str. II-843, točka 70).
- 51 Poleg tega morajo ob dvomu o zakonitosti odločbe Komisije nacionalna sodišča podati predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, da bi sprožila dvom o veljavnosti izpodbijane odločbe tako, da tožečim strankam v primeru morebitnega spora nikakor ne bi bila odvzeta možnost uveljavljanja njihovih pravic pred nacionalnim sodiščem (v tem smislu glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 14. aprila 2005 v zadevi Sniace proti Komisiji, T-141/03, ZOdl., str. II-1197, točka 40).

52 V nobenem primeru razglasitev ničnosti dela izpodbijane odločbe, ki se nanaša na sporno pravilo, ne bi spremenila pravnega stanja tožečih strank. Kot namreč v svojih odgovorih na pisna vprašanja Sodišča prve stopnje navajajo tožeče stranke, jim morebitna razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe ne bi omogočila dostopa do sistema prevzemanja mreže Visa, saj nimajo bančnega dovoljenja, kot izhaja iz njihove replike. Ker zahteva po bančnem dovoljenju za članstvo družbe Visa ni predmet izpodbijane odločbe in ker Sodišče prve stopnje presoje Komisije ne more nadomestiti s svojo presojo, morebitna razglasitev ničnosti dela izpodbijane odločbe, ki se nanaša na sporno pravilo, ne bi neposredno vplivala na zakonitost pravila, ki določa, da morajo biti člani družbe Visa bančne institucije. Treba je namreč spomniti, da sta v okviru ničnostne tožbe iz člena 230 ES Sodišče in Sodišče prve stopnje pristojni grajati nepristojnost, bistveno kršitev postopka, kršitev Pogodbe ali katerihkoli pravnih pravil v zvezi z njeno uporabo ali zlorabo pooblastil. Člen 231 ES določa, da se izpodbijani akt, če je tožba utemeljena, razglasi za ničen in neveljaven (sodba Sodišča z dne 27. januarja 2000 v zadevi DIR International Film in drugi proti Komisiji, C-164/98 P, Recueil, str. I-447, točka 38).

53 Ne da bi bilo treba preveriti, ali so imele tožeče stranke ob vložitvi tožbe interes za rešitev spora, je treba v teh okoliščinah ugotoviti, da tožeče stranke v nobenem primeru nimajo več interesa nadaljevati to tožbo. Ker trenutni in nedvomni pravni interes ne obstaja, se postopek ustavi.

Stroški

54 Kadar se postopek ustavi, Sodišče prve stopnje po členu 87(6) Poslovnika odloči o stroških po svoji presoji.

55 Ker so v tem primeru okoliščine povzročile ustavitev postopka zaradi dogodka, ki ni bil odvisen od ravnanja glavnih strank v sporu, se vsaki glavni stranki naloži plačilo njenih stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (tretji senat)

sklenilo:

- 1. Postopek v tej zadevi se ustavi.**
- 2. Tožeče stranke in Komisija nosijo vsaka svoje stroške.**

V Luxembourggu, 17. oktobra 2005.

Sodni tajnik

E. Coulon

Predsednik

M. Jaeger